

РЕШЕНИЕ

№ 42117

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9256** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Ш. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., против Решение № 43-ОК/18.07.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което не е допусната последващата му молба с вх. № КП-01-5463/01.07.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че незаконосъобразно е отказано правото на статут на бежанец и хуманитарен статут по последващата молба на чужденеца. В решението били посочени бланкетни фактически основания, актът бил немотивиран, липсвало задълбочено обсъждане на данните за жалбоподателя от бежанската му история както и обстановката в страната му по произход. Жалбоподателят бил лишен от право да участва в производството, като не му е била дадена възможност и да представя доказателства. Не била изяснена фактическата обстановка.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Б. К., която поддържа жалбата.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез юрк. П., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Според обжалваното решение за първи път чужденецът е подал молба за предоставяне на международна закрила вх. № ОК-13-1759/09.09.2024 г. в РПЦ [населено място], до председателя на ДАБ – МС. С Решение № 12657/03.12.2024 г. на председател на ДАБ – МС на чужденеца е

отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е било обжалвано пред АССГ, който с решение № 5720 от 19.02.2025 г. е отхвърлил жалбата на А. Ш. Х., срещу Решение № 12657/03.12.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и е отменил решението в частта, в която му е отказано предоставяне хуманитарен статут. С Решение № 6867/24.06.2025 г. на ВАС решението на АССГ е отменено и вместо него е отхвърлена изцяло жалбата на чужденеца.

На 01.07.2025 г. чужденецът е подал последваща молба по смисъла на §1, т. 6 ДР на ЗУБ, с вх. № КП-01-5463, с която отново поискал да му бъде предоставена международна закрила. В молбата е посочил, че не желае да се върне в страната си по произход, тъй като ситуацията в нея била влошена, обстановката не се е успокоила, както и че ако се върне в страната си по произход живота и здравето му ще бъдат в смъртна опасност. Посочва, че в [населено място] има въоръжени конфликти, бомбени атентати и взривове. Заявил, че е налице тежка хуманитарна криза, а родното му място тъне в разруха. Страхувал се за живота си и нямало възможност да отиде в друг район на С..

С Решение № № 43-ОК/18.07.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, като е прието, че не са представени доказателства за нови факти, а с молбата се цели узаконяване и продължаване на престоя на чуждия гражданин, тъй като същият не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Решението е връчено на 19.08.2025 г. лично на чужденеца, в присъствието на преводач.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на А. Ш. Х., ЛНЧ 7003498535 срещу Решение № 43-ОК/18.07.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС за неоснователна, поради следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ и съгласно представената Заповед № РД05-303/13.04.2022 г. с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ Н. А. С. – младши експерт в РПЦ – С., ПМЗ – „кв. О. купел“, е определена за интервюиращ орган.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. Органът е изложил в достатъчна степен мотиви, съответстващи на предмета на производството, като са посочените фактическите и правните основания за постановения отказ. Мотивите на органа са съобразени с производството по разглеждане на последващата молба, поради което възраженията за нарушение на формата и липса на мотиви се приема за неоснователно.

При издаване на решението са спазени административнопроизводствените правила и не се констатират нарушения, които да са ограничили правата на лицето. До лицето е било изпратено съобщение рег. № 16111/07.07.2025 г. с което му е указано, че в тридневен срок може да представи в ДАБ-МС писмени доказателства, които да бъдат взети при провеждане на предварителната процедура. Няма данни такива да са били представени от чужденеца.

Подадената от А. Ш. Х. молба е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно която това е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б.. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал

територията на Република Б., е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст. В случая жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б., което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Нормата на това чл.33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила,

разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело С-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история. Посочил е, че размириците в С. продължавали и евентуалното му завръщане там ще застраши живота и здравето му. Представено е в съдебно заседание и копие на военна призовка в превод.

Съдът намира, че становището на административния орган за липса на нови факти за правилно. С оглед датата на постановяване на решението на ВАС, с което окончателно е решен спора относно бежанския и хуманитарния статут на чужденеца – 24.06.2025 г., следва да се приеме, че тези нововъзникнали факти и обстоятелства, следва да са настъпили след това. Общото състояние на страната следва да се е влошило значително след постановяване на решението на ВАС и до подаване на последващата молба – 03.07.2025 г.

В решението си органът се е позовал на справка на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, в която е цитиран бюлетина на Върховния комисариат за бежанците на ООН от 26.06.2025 г., съгласно който към 26.06.2025 г. считано от 08.12.2024 г. около 628 029 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. С това общият брой на сирийските граждани, завърнали се в С. от началото на 2024 г. става 988 869 души, като тази цифра е изчислена въз основа на триангулация на данни от С., Т., Л., Й., И., Е. и други държави. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица към 26.06.2025 г. 1 513 861 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си.

По отношение ситуацията в Д. ал Зор, е приложена справка от 03.07.2025 г., актуална към датата на подаване на последващата молба. Видно от справката обстановката в провинцията е нестабилна като се споменават случаи на насилие и военни действия. Тези обстоятелства, описани в справката обаче, обхващат периоди, различни от процесния – 24.06.2025 г. до 03.07.2025 г. Ето защо, не може да се приеме, че в справката се съдържат актуални данни за наличие на военен конфликт или гражданска война.

От представената актуална справка с вх. № МД-02-528/30.09.2025г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, относно актуална политическа и икономическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А. е видно, че на 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните се смятат за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а само ще бъдат информирани за текущия си правен статус, освен ако няма активни съдебни производства от страна на прокуратурата. Според други съобщения, засегнатите сирийци на летищата и граничните пунктове засега ще бъдат възпрепятствани да продължат пътуването си и ще бъдат помолени да се явят незабавно пред съответните органи, за да се изясни правният им статус. В бюлетин на

Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООМ) от 26 септември 2025 г. се посочва, че към 25 септември 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 1 027 887 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. Въпреки това милиони други остават разселени и е необходима спешна подкрепа, за да се осигури устойчивост на завръщането.

По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 26 септември 2025 г. 1 863 863 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си от края на ноември миналата година, включително 980 899 души, напуснали местата за вътрешно разселени лица в северната част на страната.

Представена е и справка от 05.08.2025 г. за състоянието на сигурност в провинция Д. ал Зор и в Дамакс, в която подробно са описани ангажиментите на международни организации, САЩ и Доверителния фонд за възстановяване на С.. Представени са и статии, за военно напрежение между правителството и кюрдите в района на А., както и относно експлозия на пътя между Д. ал Зор и М., Източна С., близо до границата с И..

От представените доказателства не може да се направи извод, за наличието на сериозен военен конфликт, безогледно насилие и непосредствена опасност за жалбоподателя ако се завърне в страната си по произход. В проведеното интервю с кандидата същият не е заявил, че поради етническата си принадлежност или религията си ще бъде подложен на нечовешко отношение или е налице заплаха за сигурността му. Същата е представена по общ начин и не е свързана с личността му. Изложените от чужденеца основания да не желае да се завърне в С. са икономически и нямат отношение към бежанската му история. Правилен и законосъобразен е извода на ответника, че не са налице нови факти, въз основа на които да се направи извод, че следва да се допусне до разглеждане молбата му.

Представената статия за наличие на уран също не може да доведе до извод, за наличие на предпоставки за предоставяне на бежански или хуманитарен статут.

Представения документ – препис на военна призовка, сам по себе си не може да обоснове допустимост на молбата. Отслужването на военна служба не е обстоятелство, което да промени горните изводи. Според Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБОООН през 1992г. в глава V, “В“ е дадено тълкувателно определение за дезертьори и лица, които се отклоняват от военна служба. Следва да се изтъкне, че в С. военната повинност е задължителна и дезертирането се счита за криминално престъпление, но не се счита за преследване. Освен това, отслужването може да бъде откупено, с което жалбоподателят е заявил, че е запознат. Ето защо, представянето на този документ в съдебно заседание не следва да се приема, като обстоятелство, водещо до незаконосъобразност на обжалвания акт, нито представлява нов факт, който увеличава в значителна степен вероятността жалбоподателя да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Ш. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., против Решение № 43-ОК/18.07.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което не е допусната молбата му с вх. № КП-01-5463/01.07.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85 ал.3 ЗУБ.

СЪДИЯ: